

Obr – i obránce a kapitán švédského hokejového mužstva, světového mistra 1957, Lars Björn.

FOTO O. HŮRKA

LÉPE NEŽ V CORTINĚ!

Těch deset dní, po které každoročně bojují hokejisté o světový primát, dovede pořádně vzrušit sportovce v Evropě i zámoří. Letos se sejdou v Oslo, hlavním městě Norska; naposledy se tam střetli před šesti roky na VI. zimních olympijských hrách. Tehdy norští sportovci slavnostně otvírali svoje jediné umělé kluziště – stadion Jordal Amfi, na kterém také slavilo křest ve velké světové soutěži naše nové národní mužstvo. Zahrálo tam až nečekaně dobře. Jen si připomeňte ty vzrušující boje se Czarnotou a divými Amerikány, Kanaďany a na vítězství 4:0 nad Švédy! Na celý ten cirkus okolo zeleného stolu, jen aby hokejisté ze světa „za železnou oponou“ nebyli nakonec druzí!

Na XXIV. mistrovství světa, od 28. února do 8. března 1958, bude však ještě silnější soutěž. Mimo Kanady, Spojených států, Švédska a Československa nastoupí i hokejisté Sovětského svazu. „Silná pětka“ bude tedy opět pohromadě. Ostatní účastníci: Norsko, Finsko, NDR a Polsko sotva promluví do soutěže vážnější slovo. Očekávají se velké boje a pořadatelé věří, i když lední hokej nepatří v Norsku k nejoblíbenějším zimním sportům – je

to země lyžařů a rychlobruslařů –, že světový championát vzpruží nejen zájem o hokej, ale i jejich pokladnu. Mají již jen jediné přání – aby pěkně mrzlo. To by připravili na stadionu Bislet – na kterém po prvé startoval Emil Zátopek v zahraniční soutěži na mistrovství Evropy 1946 – přírodní kluziště. A tam by chtěli sehrát nejlákavější zápasy, neboť do hlediště Bisletu se směstná 30 000 diváků, třikrát tolik, co na Jordal Amfi. S pokladnou jsou starosti...!

Nejsou však starosti jen v Oslo. Od roku 1954, kdy po prvé nastoupili na světovém fóru hokejisté SSSR a bez rozpaků smetli gloriolu zámořské neporazitelnosti (porazili ve Stockholmu Kanadu 7:2), je hokejové mistrovství světa skutečně otevřenou soutěží. V roce 1955 zvítězila Kanada před SSSR (jejich střetnutí skončilo 5:0), v Cortině 1956 opět Sovětský svaz před Spojenými státy a Kanadou, a mistrem světa 1957 jsou Švédové. Přivezli si titul – z Moskvy! A ti všichni si jedou letos do Oslo pro vítězství! Aspoň jejich přípravy o tom hovoří.

PŘEKVAPENÁ KANADA

Mateřská země ledního hokeje, po generace neochvějně držící světový primát, po prvé loni uvítala evropské mužstvo. Hokejisty Moskvy. K všeobecnému překvapení sovětských hráčů potvrdili, že jejich minulé úspěchy nebyly dárkem štěstění. Z osmi listopadových zápasů v Kanadě dokázalo mužstvo Moskvy pětkrát vyhrát, jednou hrálo nerozhodně a jen dvakrát prohrálo. A to hned na počátku zájezdu, než poznalo způsob hry hostitelů. Nedivme se proto hlasu známé kanadské hokejové autority, redaktora Toronto Daily Star, Milta Dunnella, jenž volá po obezřelém a přísném výběru reprezentantů pro Oslo! Teprve dnes si Kanaďané uvědomují, že jejich hokejová „světovláda“ je skutečně ohrožena, že jim vyroste více než rovnocenný soupeř.

A CO ŠVÉDOVÉ?

Omlazené mužstvo „Tre kronor“ překvapilo svým úspěchem v Moskvě 1957 celý svět. I tentokrát vyvrcholí přípravy Švédů až těsně před championátem. „Duše“ mužstva, znamenitý Tumba Sven Johansson, studoval po tři měsíce hru a přípravu americko-kanadských profesioná-

lů Boston Bruins ve Spojených státech a nyní, po návratu do Stockholmu, má tyto zkušenosti uplatnit v národním mužstvu.

LÉPE NEŽ V CORTINĚ

chtějí zahrát také Američané.

Tam, díky jedinečnému výkonu brankáře Ikoly a střelce Mayasicha, dovedli zvítězit i nad Kanadou (4:2); jen před olympijským vítězstvím SSSR se sklonili. Nyní už je skoro měsíc soustředěno 24 nejlepších hokejistů USA v Minneapolisu pod vedením trenéra Dona Clarka. V únoru odcestují do Evropy. Sehraji zde řadu zápasů a po mistrovství světa v Oslo mají navštívit i Sovětský svaz a – Československo.

„MEDVÍDATA“ FAVORITEM

Sovětský svaz bude reprezentovat v Oslo mužstvo, jehož páteř tvoří „medvídata“, mladí hráči, vychovávaní řadu let trenérem A. V. Tarasovem. Ze starých reprezentantů zůstal jen brankář Pučkov, obránci Ukolov, Sologubov, Sidorenko a Tregubov a útočná řada Chlystov, Guryšev, Pantuchov. Dozajista, že zkušenosti, získané v Kanadě, kolektivitu prospějí. Zatím mužstvo osvědčilo vynikající morální, technické i taktické vlastnosti a jeho největší předností je vysoká tělesná připravenost. Mezi odborníky platí sovětské mužstvo za favorita.

ZÍSKÁME SI OPĚT SYMPATIE?

Před šesti roky bylo československé mužstvo na stadionu Jordal Amfi nejoblíbenější. V Cortině už to bylo horší! Tentokrát vyšleme do Norska mladé mužstvo, dosud mezinárodně málo otestované. Nepochybujeme však, že bojovným výkonem, čistou hrou a přátelským vystupováním si naši reprezentanti opět získají přízeň a sympatie a že udělají vše, aby čestně uhájili slavnou pověst československého sportu. Bude to jejich velká příprava na mistrovství světa 1959, jehož jsme pořadatelé. A doma se potom jistě vynasnaží oslavit padesáté výročí existence československého ledního hokeje opakováním úspěchu z roku 1947. To jsme byli po prvé mistry světa!

GUSTAV VLK

OSUDY DOBRÉHO VOJÁKA ŠVEJKA VE SVĚTOVÉ VÁLCE

7. Když Švejka zavřeli na policejním ředitelství do komory, našel tam společnost šesti lidí. Pět jich sedělo kolem stolu a Švejk se počal jednoho po druhém vytvávat, proč jsou zavřeni. „Kvůli Sarajevu!“ – „Kvůli Ferdinandovi!“ – „Kvůli té vraždě na panu Ferdinandovi!“ – Jen ten šestý, který se těch pěti stranil, aby na něho nepadlo nějaké podezření, řekl, že on tu sedí pro pokus vraždy na pantátovi z Holce.

8. Švejk sedl si u stolu spiklenců, kteří vyprávěli, jak se do toho dostali. Jeden muž měl ještě dnes hrůzou zježené vlasy a vousy, takže jeho hlava připomínala stájového pinče. Seděl prý v restauraci s nějakým cizím pánem, který se ho ptal, jestli jej tá sarajevská vražda zajímá. „Vůbec ne,“ odpověděl. „Jestli někdy někde někoho zabijou, od toho je policie a soudy! Já mám papírnický obchod!“ Byl okamžitě zatčen.

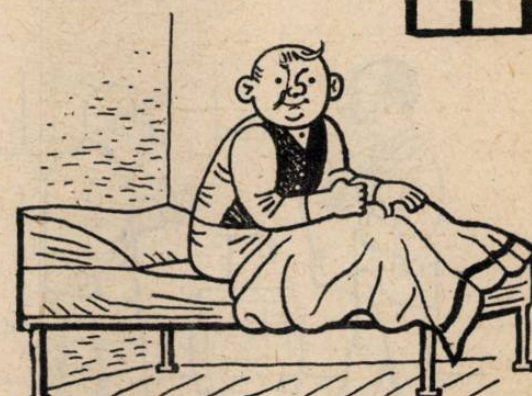
9. Švejk uznal za vhodné pronést několik slov útěchy: „Je to s námi moc špatný. Vod čeho máme policii, než vod toho, aby nás trestala za naše huby. My jsme jednou na vojně zastřelili pana hejtmánovi psa. Von si nás zavolal, chodí vokoło nás a povídá: „Lumpové, neřádi, hyeny, rozsekat vás na nudle!“ A to se jednalo jen vo pejska. Proto musí bejt hrůza, aby ten smutek za pana arcivévodu za něco stál!“

10. Strážník odvedl Švejka k výslechu. Pán, chladné úřední tváře, podíval se krvežíznivě na Švejka a řekl: „Netvařte se tak blbě.“ – „Já si nemohu pomoci,“ odpověděl Švejk. „Já jsem byl na vojně ouředně prohlášen za blba!“ – „A v politických kruzích nemáte nikoho známého?“ – „To prosím mám, vašnosti,“ odpověděl Švejk. „Kupuji si odpoledníčka Národní Politiky, čubičky.“ – „Ven!“ zařval na Švejka pan rada.

11. Za nějakou chvíli byl Švejk opět volán k výslechu. – „Přiznáváte se ke všemu?“ ptal se tvrdě pan rada. – „Jestli si přeju, vašnosti, abych se přiznal, tak se přiznám, mně to nemůže škodit,“ řekl Švejk měkce. Přísný pán dal potom Švejkovi podepsat nějaké prohlášení a povídal: „Ráno vás odvezou k soudu!“ – „V kolik hodin, vašnosti, abych snad, pro Krista Pána, nezaspal!“ ptal se Švejk dobrácky. – „Ven!“ zařvalo to dnes na Švejka po druhé.

12. Když se Švejk vrátil, zasypali ho spoluvězňové různými otázkami, na které Švejk jasně odpověděl: „Právě jsem se přiznal, že jsem asi zabil arcivévodu Ferdinanda!“ – Uléhaje na kavalec, řekl: „To je hloupý, že tady nemáme budička!“ – Ráno ho však vzbudili i bez budičky a přesně v šest hodin odváželi Švejka v „zeleném antonu“ k zemskému soudu. – „Ranní ptáče dál doskáče,“ řekl Švejk k svým spulucestujícím.